

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Duś (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

Bogusława Rutkowska (ławnik Sądu Najwyższego)

Protokolant starszy sekretarz sądowy Mariusz Pogorzelski

po rozpoznaniu sprawy w przedmiocie zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w W. dotyczącego natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego Sądu Rejonowego w W. M. D. U.

działając na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 130 § 3 oraz art. 110 § 1 pkt 1, jak również w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanawia

stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym w (...).

UZASADNIENIE

W dniu 09 lipca 2021 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wpłynął odpis zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w W. z dnia 09 lipca 2021 r. w przedmiocie natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego Sądu Rejonowego w W. M. D. U. wraz z załącznikami (k. 4 – 29). Powyższą korespondencję uzupełnił zapisek urzędowy Prezesa Sądu Rejonowego w W. przesłany drogą poczty elektronicznej w dniu 12 lipca 2021 r. (k. 2 – 3). Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem z dnia 14 lipca 2021 r. zwrócił się do Prezesa Sądu Rejonowego w W. o nadesłanie odpisu zarządzenia z dnia 09 lipca 2021 r.

poświadczanego za zgodność z oryginałem (k. 30). W dniu 16 lipca 2021 r. do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wpłynął oryginał zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w W. z dnia 09 lipca 2021 r. oraz dokumenty, na podstawie których zostało ono wydane (k. 42 – 56).

M. D. U. od 07 października 2020 r. jest sędzią Sądu Rejonowego w W. Od końca października 2020 r. ww. sędzia przebywa na zwolnieniu lekarskim (k. 42).

W dniu 07 lipca 2021 r. z Prezesem Sądu Rejonowego w W. skontaktowała się osoba podająca się za matkę sędziego M. D. U.. Osoba ta poinformowała, że sędzia M. D. U. nadużywa alkoholu, spożywa go opilczo, pod wpływem alkoholu zachowuje się agresywnie i nieodpowiedzialnie. Jak wynika z relacji zgłaszającej sytuacja taka trwa już od dłuższego czasu. Sędzia M. D. U. stosowała przemoc fizyczną względem swojego męża oraz teściowej, m.in. zepchnęła teściową ze schodów. Zachowania te implikowały procedurę tzw. niebieskiej karty (k. 3).

W miejscu zamieszkania ww. sędzi miały miejsce interwencje Policji, lecz każdorazowo odstępowano od doprowadzenia sędzi M. D. U. do izby wytrzeźwień z uwagi na chroniący ją immunitet.

Z uwagi na powyższe okoliczności Prezes Sądu Rejonowego w W. zarządzeniem z dnia 09 lipca 2021 r. zdecydował o natychmiastowej przerwie w czynnościach służbowych sędzi M. D. U. do czasu wydania uchwały przez sąd dyscyplinarny, nie dłużej jednak niż na okres 1 miesiąca. W uzasadnieniu przedmiotowego zarządzenia wskazał, że w obliczu materiału dowodowego uzasadnionym jest domniemanie, iż zachowanie sędziego M. D. U. mogło wyczerpać znamiona czynów m. in., z art. 217 § 1 k.k., art. 207 § 1a k.k., art. 160 § 2 k.k., tym samym powaga sądu oraz istotne interesy służby wymagały natychmiastowego odsunięcia wymienionego sędziego od wykonywania obowiązków służbowych (k. 43v).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy, wbrew zapatrywaniu Prezesa Sądu Rejonowego w W., nie jest sądem właściwym do rozpoznania sprawy w przedmiocie zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w W. dotyczącego natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego Sądu Rejonowego w W. M. D. U.. Właściwa wykładnia art. 110 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych wskazuje bowiem, że właściwym sądem dyscyplinarnym w tym przedmiocie jest w pierwszej instancji Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w (...).

Nie zachodzi bowiem sytuacja przewidziana w podpunkcie b cytowanego przepisu – przedstawione materiały, na obecnym etapie postępowania, nie uprawdopodobniają bowiem w sposób dostateczny aby w grę wchodziło przewinienie dyscyplinarne wyczerpujące znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego lub umyślnych przestępstw skarbowych, w szczególności żeby w związku z zachowaniem sędziego toczyło się postępowanie przygotowawcze w sprawie takich czynów zabronionych. Tymczasem Izba Dyscyplinarna, a nie sąd dyscyplinarny przy sądzie apelacyjnym orzeka w pierwszej instancji tylko w przypadku gdy przewinienie dyscyplinarne, a trzeba podkreślić, że aktualnie sytuacja procesowa dotyczy wyłącznie przedpoła jego zaistnienia i ma charakter służbowo – administracyjny, wyczerpywałoby znamiona takiego przestępstwa.

Sędzia M. D. U. nie została zatrzymana z powodu schwywania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa umyślnego. Jak wynika z uzasadnienia zarządzenia Prezesa Sądu Rejonowego w W. powaga sądu a także istotne interesy służby wprowadzić wymagały natychmiastowego odsunięcia sędziego od wykonywania obowiązków służbowych, co stanowiło podstawę wydania zarządzenia. Niemniej w żaden obiektywny sposób nie wykazano zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez ww. sędzię przestępstw, o których osoba podająca się za jej matkę poinformowała Prezesa Sądu Rejonowego w W. Z przekazanych materiałów nie wynika ponadto, aby doszło do uruchomienia trybu, o którym mowa w art. 304 § 2 kpk. Należy podkreślić, że nie ujawniono by mąż ww. złożył zawiadomienie o popełnieniu przez nią przestępstw wymienionych w uzasadnieniu zarządzeniu Prezesa Sądu Rejonowego w W. Biorąc wszystkie te okoliczności pod uwagę nie można przyjąć aby w sposób wystarczający zostało

uprawdopodobnione, że zachowanie, bez wątpienia naganne i nie licujące z powagą sędziego, nawet jeżeli miało miejsce w zaciszu domowym, wyczerpywało znamiona przestępstwa wskazanego w art. 110 § 1 pkt 1 b ustawy o ustroju sądów powszechnych, a tylko wówczas właściwym sądem dyscyplinarnym byłby Sąd Najwyższy w Izbie Dyscyplinarnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.